

Sygn. akt: II K 362/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Żuchowski

Protokolant: stażysta Patrycja Klonowska

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód Radosław Mync

po rozpoznaniu dnia 11 sierpnia, 20 września, 18 października 2016 roku

sprawy:

R. M. (1) s. M. i T. z domu J.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

1.1. W dniu 14 listopada 2015 r w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. G.- co do którego materiały zostały wyłączone do odrębnego postępowania, przy użyciu nn narzędzia, dokonał wybicia szyb w pojeździe marki(...) nr rej (...), po czym z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia walizkę z narzędziami o wartości 50 zł, trampki marki(...), monopot do aparatu marki (...) o wartości 75 zł, subwoofer marki (...)o wartości 200 zł, 3 torby z odzieżą o łącznej wartości 200 zł, statyw do aparatu o wartości 450 zł oraz głowicę do aparatu marki (...) o wartości 400, ładowarkę do aparatu marki(...)o wartości 200 zł, blendę fotograficzną o wartości 100 zł, cb radio marki (...) wraz z anteną o wartości 700 zł oraz multitoola(...)o wartości 200 zł, czym spowodował straty łączne w wysokości 2575 zł na szkodę P. M., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w okresie od 25 stycznia 2011 r do 23 stycznia 2013 r części kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie (...) za czyny z art. 280 § 1 kk w zw z art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk

tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk.

2. W dniu 13/14 listopada 2015 r nabył skrzynkę marki (...) wraz z narzędziami o łącznej wartości 1000 zł, pochodzącą z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 13 stycznia 2015 r, do pojazdu marki (...) o nr rej (...), która została ujawniona w miejscu zamieszkania przy ul. (...) w T., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w okresie od 25 stycznia 2011 r do 23 stycznia 2013 r części kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IIIK 180/06 za czyny z art. 280 § 1 kk w zw z art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk

tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64§] kk.

I. uznaje oskarżonego **R. M. (1)** za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w punkcie I i II aktu oskarżenia z tym ustaleniem, iż :

- odnośnie czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia przyjmuje, że oskarżony w dniu 13 listopada 2015 r. w T. przy użyciu nieustalonego narzędzia dokonał wybicia dwóch szyb w lewych tylnych drzwiach samochodu marki (...)

o nr rej (...) skąd zabrał skrzynkę marki (...) o wartości 1000 zł na szkodę M. S. oraz laptop nieustalonej wartości na szkodę P. C. ;

- przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw;

- wcześniej odbył w okresie od 25 stycznia 2011 r do 23 stycznia 2013 r część kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IIIK 180/06 za czyny z art. 280 § 1 kk w zw z art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk to jest dwóch przestępstw z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 91 § 1 kk wymierza karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. G. kwoty 504 (pięćset cztery złote) zł plus VAT tytułem kosztów obrony udzielonej z urzędu;

III. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza okres zatrzymania od dnia 14 listopada 2015 r. godz.03.05 do dnia 15 listopada 2015 r. godz.13.30;

IV. zwalania oskarżonego od ponoszenia opłaty i wydatków, którymi obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 362/16

UZASADNIENIE

L. R. i P. C. są pracownikami firmy (...) należącej do M. S.. W listopadzie 2015 roku pracowali przy budowie Sali (...) i użytkowali samochód służbowy marki (...) o numerach rejestracyjnych (...). W dniu 13 listopada 2015 roku L. R. około godziny 8:15 zaparkował powyższy samochód na parkingu niestrzeżonym przy ul. (...), a następnie wraz z P. C. udał się na teren budowy. W samochodzie pozostała skrzynka z narzędziami marki (...) oraz należący do P. C. laptop.

(dowody: zeznania L. R., k. 1-3 zbiór (...), k. 191-193v, 197)

Tego dnia R. M. (1) dokonał wybicia dwóch szyb w lewych tylnych drzwiach powyższego samochodu, skąd zabrał skrzynkę marki (...) o wartości 1.000 zł, a także laptop o nieustalonej wartości.

(dowody: dokumentacja fotograficzna z miejsca oględzin pojazdu, k. 61-62

zeznania D. G., k. 196-196v)

W dniu 14 listopada 2015 roku wieczorem D. G. spotkał R. M. (1) w klubie muzycznym (...), gdzie obaj spożywali alkohol. Oskarżony opowiadał znajomemu, że dzień wcześniej włamał się do samochodu skąd zabrał skrzynkę z narzędziami oraz laptop. Około północy mężczyźni postanowili, że udadzą się do mieszkania R. M. (1). Przechodząc przez ulicę (...) zauważyli zaparkowany samochód osobowy marki (...) o numerach rejestracyjnych (...). R. M. (1) zwrócił uwagę, iż w środku znajdują się jakieś przedmioty i wybił za pomocą parasola małe okno znajdujące się przy tylnych drzwiach po stronie kierowcy. Mężczyźni zabrali z samochodu jeden przedmiot i udali się do mieszkania oskarżonego. Za jakiś czas postanowili ponownie podejść do samochodu i zabrać z niego pozostałe znajdujące się w środku przedmioty. By ułatwić sobie wejście do auta D. G. i R. M. (1) wybili tylną szybę i część rzeczy wydobyli przez nią, a następnie od wewnątrz otworzyli drzwi. Mężczyźni oddalili się od samochodu i oskarżony po drodze zostawił część skradzionych przedmiotów, a resztę z nich zabrał ze sobą.

(dowody: wyjaśnienia R. M. (1), k. 196-196v

zeznania D. G., k. 35-36v, k. 196-196v

nagranie z monitoringu, k. 43

protokół oględzin miejsca, k. 22-23

dokumentacja fotograficzna z miejsca oględzin pojazdu, k. 56)

Powyższy samochód należy do P. M.. Właściciel po dokonanej kradzieży ujawnił w nim brak walizki z narzędziami o wartości 50 zł, trampki marki (...), monopotu do aparatu marki (...) o wartości 75 zł, subwoofer marki(...) o wartości 200 zł, 3 toreb z odzieżą o łącznej wartości 200 zł, statywu do aparatu o wartości 450 zł oraz głowicy do aparatu marki (...) o wartości 400, ładowarki do aparatu marki(...) o wartości 200 zł, blendy fotograficznej o wartości 100 zł, cb radio marki (...) wraz z anteną o wartości 700 zł oraz multitoola(...) o wartości 200 zł.

(dowód: zeznania P. M., zbiór B 17-18,21,26 k. 185-186, k. 187-187v, k. 188-188v, 197)

D. G. i R. M. (1) zostali zatrzymani na ul. (...) w T. tego samego dnia o godzinie 3:05. Obaj pozostawali pod wpływem alkoholu. W wyniku przeszukania mieszkania przy ul. (...) w T. funkcjonariusze Policji zatrzymali skrzynkę (...), skrzynkę z narzędziami, skrobaczkę do szyb, statyw do aparatu oraz ładowarkę do baterii. Skrzynka marki (...) została rozpoznana przez P. C. jako ta, która znajdowała się w samochodzie służbowym marki (...).

(dowody: protokół zatrzymania R. M., k. 11-11v

zeznanie świadka A. L. k. 247

zeznanie świadka P. R. k.247-248

protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości R. M. , k. 13-13v

protokół zatrzymania rzeczy, k. 14-16

notatka urzędowa, k. 31)

W dniu 15 listopada 2015 roku w rejonie ruin zamku funkcjonariusz Policji odnalazł plastikową skrzynkę koloru czarnego, a także używany subwoofer marki (...) oraz używane (...) radio marki (...) z anteną i okablowaniem.

(dowody: notatka urzędowa, k. 52

protokół oględzin rzeczy, k. 99-101)

R. M. (1) był w przeszłości wielokrotnie karany sądownie. W okresie od 25 stycznia 2011 r do 23 stycznia 2013 r odbył część kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IIIK 180/06 za czyny z art. 280 § 1 kk w zw z art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk

(dowody : karta karna, k. 67-69

wyrok SR w Bydgoszczy, sygn. akt III K 180/06 wraz z adnotacją o odbyciu kary, k. 89-89v)

R. M. (1) został oskarżony o to, że :

1.w dniu 14 listopada 2015 r w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. G.- co do którego materiały zostały wyłączone do odrębnego postępowania, przy użyciu nn narzędzia, dokonał wybicia szyb w pojeździe marki (...) o nr rej (...), po czym z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia walizkę z narzędziami o wartości 50 zł, trampki marki (...), monopot do aparatu marki (...) o wartości 75 zł, subwoofer marki (...) o wartości 200 zł, 3 torby z odzieżą o łącznej wartości 200 zł, statyw do aparatu o wartości 450 zł oraz głowicę do aparatu marki (...) o wartości 400, ładowarkę do aparatu marki (...) o wartości 200 zł, blendę fotograficzną o wartości 100 zł, cb radio marki (...)wraz z anteną o wartości 700 zł oraz multitoola L. o wartości 200 zł, czym spowodował straty łączne w wysokości 2575 zł na szkodę P. M., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w okresie od 25 stycznia 2011 r do 23 stycznia 2013 r części kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego

w Bydgoszczy w sprawie (...) za czyny z art. 280 § 1 kk w zw z art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk, tj. o czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk.

2. w dniu 13/14 listopada 2015 r nabył skrzynkę marki (...) wraz z narzędziami o łącznej wartości 1000 zł, pochodząca z kradzieży z włamaniem dokonanej w dniu 13 stycznia 2015 r, do pojazdu marki (...) o nr rej (...), która została ujawniona w miejscu zamieszkania przy ul. (...) w T., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa po odbyciu w okresie od 25 stycznia 2011 r do 23 stycznia 2013 r części kary 3 lat pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Bydgoszczy w sprawie IIIK 180/06 za czyny z art. 280 § 1 kk w zw z art. 157 § 2 kk w zw z art. 11 § 2 kk, tj. o czyn z art. 291 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1kk.

Oskarżony w swoich wyjaśnieniach (k. 195-195v) przyznał się do popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów. W tym zakresie Sąd uznał, iż jego wyjaśnienia za wiarygodne w pełni, gdyż korelują z materiałem dowodowym zebrany w toku sprawy w szczególności z twierdzeniami D. G.. R. M. (1) konsekwentnie zaprzeczał jednak, iż nie dopuścił się w dniu 13 listopada 2015 roku kradzieży z włamaniem do samochodu marki (...), zaparkowanego w T. przy ul. (...). W ocenie Sądu jego wyjaśnieniom w tym zakresie nie można przyznać przymiotu wiarygodności. Przede wszystkim skrzynka narzędziowa marki (...) pochodząca z powyższej kradzieży została znaleziona w mieszkaniu oskarżonego w dniu jego zatrzymania. Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego twierdził, iż znalazł ją na klatce schodowej swojego bloku i po prostu zabrał ze sobą nie wiedząc, iż pochodzi z kradzieży. W toku zatrzymania poinformował funkcjonariuszy Policji, że jest ona jego własnością, jednakże żadna z powyższych wersji nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim bowiem należy wziąć pod uwagę, że D. G. w swoich zeznaniach, które złożył w toku postępowania jurysdykcyjnego (k. 196-196v) przyznał, iż w trakcie włamania do samochodu (...) oskarżony opowiadał mu, iż wcześniej włamał się do samochodu skąd zabrał skrzynkę z narzędziami oraz laptop. Należy wziąć pod uwagę, iż świadek mógł wcześniej nie wspominać o powyższej okoliczności gdyż obawiał się oskarżonego. Ponadto znamienym jest fakt, iż wspominał o kradzieży laptopa, a informację tę mógł uzyskać jedynie od oskarżonego, bowiem czyn ten nie był objęty zarzutem w niniejszej sprawie. Przesłuchany w charakterze świadka L. R. potwierdził, iż rzeczywiście pozostawił w samochodzie służbowym laptop. Dlatego też Sąd uznał, że wyjaśnienia oskarżonego są w tym zakresie niewiarygodne. Przy przyjęciu za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego należałoby przyjąć, iż inna osoba dokonała włamania do samochodu (...), a następnie porzuciła część łupów tj. skrzynkę z narzędziami w klatce schodowej budynku zamieszkałego przez oskarżonego. Wersja ta wydaje się sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego oraz logiki. Ponadto przyjęcie hipotetycznie za wiarygodną tej wersji nie uchylałoby odpowiedzialności karnej oskarżonego. W takim przypadku odpowiadały za popełnienie przestępstwa z art. 284 § 3 kk tj. przywłaszczenie rzeczy znalezionej.

Zeznania **D. G.** (k. 35-36v, k. 196-196v) Sąd ocenił jako generalnie wiarygodne. Świadek przytoczył schemat dokonania kradzieży z włamaniem do samochodu marki (...), który znajduje potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w toku sprawy. Nadto przytoczył informację o dokonanej wcześniej kradzieży z włamaniem, której dopuścił się oskarżony. Również w tym zakresie jego zeznania były logiczne i korelowały z ustaleniami stanu faktycznego poczynionego w niniejszej sprawie. Biorąc pod uwagę powyższe Sąd nie widzi podstaw, aby kwestionować wiarygodność powyższych zeznań. Jak wspomniano w kontekście oceny wyjaśnień oskarżonego, okoliczność, iż w toku postępowania przygotowawczego nie przytoczył informacji związanych z czynem objętym I zarzutem w niniejszej sprawie wynika z tego, iż czuł obawę przed reakcją R. M. (1) zwłaszcza, że w SO w Toruniu toczy się sprawa dotycząca rozboju dokonanego na jego osobie w której oskarżony i jego konkubina zostali tymczasowo aresztowani.

L. R. w swoich zeznaniach (k. 191-193v, 197) w sposób szczegółowy opisał co zostało skradzione z pojazdu marki K., który zaparkował w dniu 13 listopada 2015 roku przed budową na ul. (...) w T.. Sąd uznał jego zeznania za wiarygodne w pełni, gdyż nie ma podstaw do ich kwestionowania. Skrzynka marki (...) znaleziona u oskarżonego oraz jej zawartość odpowiada przytoczonemu przez świadka opisowi. Wskazał także, iż samochodu został skradziony laptop należący do P. C..

P. M. jest właścicielem pojazdu marki (...). W swoich zeznaniach (k. 185-186, k. 187-187v, k. 188-188v) opisał co zostało ukradzione z jego samochodu oraz dokładnie oszacował wartość poszczególnych przedmiotów. Powyższe

zeznania również zostały uznane przez Sąd za wiarygodne biorąc pod uwagę, iż są spójne z ustaleniami faktycznymi poczynionymi w niniejszej sprawie, a oskarżony w swoich wyjaśnieniach przyznał się do dokonania kradzieży z włamaniem do samochodu, którego P. M. jest właścicielem.

C. R. (2) jest matką żony oskarżonego i zamieszkuje wraz z nimi. W swoich zeznaniach (k. 183-184, k. 247v) podobnie jak oskarżony początkowo twierdziła, iż ujawniona w jego mieszkaniu skrzynka narzędziowa stanowiła jego własność, później zaś wskazała, że oskarżony znalazł ją na korytarzu i przyniósł do mieszkania. Zeznania świadka są więc odzwierciedleniem wyjaśnień oskarżonego i stanowią jedynie próbę potwierdzenia prezentowanej przez niego wersji. Dlatego też Sąd odmówił im przyznania przymiotu wiarygodności z analogicznych względów jak w odniesieniu do wyjaśnień R. M. (1).

K. M. jest żoną oskarżonego. Złożone przez nią zeznania (k. 227v-228) również są całkowicie spójne z wersją przedstawioną przez oskarżonego. Świadek zaprzeczyła, aby informowała D. G., że oskarżony wcześniej dokonał kradzieży z włamaniem do samochodu. Również w stosunku do powyższych zeznań Sąd uznał, iż mają one potwierdzić wersję zaprezentowaną przez oskarżonego, dlatego też nie można uznać ich za wiarygodne.

A. L. (k. 247v) i **P. R.** (k. 247v-248) są funkcjonariuszami Policji. W dniu 14 listopada 2015 roku podejmowali wobec czynności tuż po zatrzymaniu oskarżonego, m.in. dokonywali badania stanu trzeźwości oraz udali się do mieszkania R. M. (1), gdzie dokonali zatrzymania rzeczy pochodzących z przestępstwa. Oboje potwierdzili, iż oskarżony informował ich, iż jedna ze znajdujących się u niego skrzynek jest jego własnością i wykorzystuje ją w pracy. Udzielone przez nich zeznania należy uznać za wiarygodne w pełni, gdyż są logiczne i znajdują potwierdzenie w protokołach dotyczących podejmowanych przez nich czynności. Prawdziwości powyższych zeznań nie umniejsza fakt, iż świadkowie nie pamiętali szczegółów dotyczących czynności podejmowanych wobec oskarżonego, gdyż wynika to z upływu czasu oraz ogromnej ilości podobnych czynności, które wykonują oni w ramach swoich obowiązków służbowych na co dzień.

T. G. jest ojcem D. G.. Złożone przez niego zeznania (k. 189-190) nie dostarczyły żadnych informacji, które w istotny sposób przyczyniłyby się do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Świadek nie posiadał żadnych wiadomości odnośnie kwestii związanych z czynami zabronionymi objętymi zarzutami w niniejszej sprawie.

W niniejszej sprawie, na podstawie jednorazowego badania R. M. (1) biegli lekarze psychiatrzy wydali **opinię sądowo-psychiatryczną** (k. 232-233). Pozwoliła ona ustalić, iż oskarżony nie choruje psychicznie ani nie jest upośledzony umysłowo, natomiast można u niego stwierdzić zaburzenia osobowości oraz zespół uzależnienia od alkoholu. W czasie popełnienia zarzucanych mu czynów R. M. (1) miał zdolność rozpoznania ich znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem, co najwyżej znajdował się w stanie upojenia alkoholowego o typowym przebiegu. Sąd w pełni podziela wnioski powyższej opinii, gdyż jest ona klarowna i zupełna w swoich wnioskach, a nadto została wydana przez biegłych o uznanych kwalifikacjach. Nie ma więc podstaw, aby ją kwestionować.

Nadto Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w oparciu o zgromadzone w toku sprawy dokumenty takie jak dokumentacja fotograficzna z oględzin obu samochodów (k. 56, k. 61-62) i karta karna (k. 67-69) oraz pozostałe dowody zawnioskowane w akcie oskarżenia, które Sąd uznał za wiarygodne albowiem nie zaistniały podstawy do kwestionowania ich prawdziwości.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie należało dokonać korekty kwalifikacji prawnej, którą przyjął oskarżyciel publiczny. Na podstawie materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie odnośnie czynu opisanego w punkcie 2 aktu oskarżenia w ocenie Sądu należało przyjąć, iż oskarżony w dniu 13 listopada 2015 r. w T. przy użyciu nieustalonego narzędzia dokonał wybicia dwóch szyb w lewych tylnych drzwiach samochodu marki (...) o nr rej (...) skąd zabrał skrzynkę marki (...) o wartości 1000 zł na szkodę M. S. oraz laptop nieustalonej wartości na szkodę P. C..

Sąd uznał, iż oskarżony dopuszczając się wyżej opisanego czynu zabronionego oraz popełniając przestępstwo polegające na tym, iż w dniu 14 listopada 2015 r w T. przy ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z D. G.- co do

którego materiały zostały wyłączone do odrębnego postępowania, przy użyciu nn narzędzia, dokonał wybicia szyb w pojeździe marki (...) o nr rej (...), po czym z wnętrza pojazdu zabrał w celu przywłaszczenia walizkę z narzędziami o wartości 50 zł, trampki marki (...), monopot do aparatu marki (...) o wartości 75 zł, subwoofer marki (...) o wartości 200 zł, 3 torby z odzieżą o łącznej wartości 200 zł, statyw do aparatu o wartości 450 zł oraz głowicę do aparatu marki(...) o wartości 400, ładowarkę do aparatu marki (...) o wartości 200 zł, blendę fotograficzną o wartości 100 zł, cb radio marki (...) wraz z anteną o wartości 700 zł oraz multitoola (...) o wartości 200 zł, czym spowodował straty łączne w wysokości 2575 zł na szkodę P. M. dopuścił się dwóch przestępstw z art. 279 § 1 kk.

Kradzież z włamaniem stanowi kwalifikowany typ wszystkich odmian kradzieży określonych w art. 278. Elementem kwalifikującym jest sposób działania sprawcy, tj. włamanie. Interpretacja terminu "włamanie" i jego relacji do kradzieży została pozostawiona doktrynie i orzecznictwu Sądu Najwyższego. Przyjmowano, że kradzież z włamaniem następuje wtedy, gdy jej sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody materialnej, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia utrudniającym dostęp do jego wnętrza. Warunkiem uznania określonych pomieszczeń za zamknięte jest nie tylko ustalenie faktu, że powierzchnię zamkniętą tworzy ich zwykła konstrukcja, lecz także to, że ich otwory - poza zwykłymi zamknięciami (np. klamka, haczyk, zewnętrzna zasuwa) - były zaopatrzone w specjalne przeszkody materialne (np. kłódki) utrudniające dostęp do wnętrza pomieszczenia (zob. Wytyczne wymiaru sprawiedliwości i praktyki sądowej SN z 25 czerwca 1980 r. w sprawie odpowiedzialności karnej za przestępstwa określone w art. 208, VII KZP 48/78, OSNKW 1980, nr 8, poz. 65).

Do znamion strony podmiotowej kradzieży z włamaniem należy umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego, zabarwionego chęcią przywłaszczenia przedmiotu zaboru i będącego wyrazem świadomej realizacji przez sprawcę znamion strony przedmiotowej. Przyjmując, że włamanie jest środkiem wiodącym do celu, trzeba uznać, że zamiar zaboru powinien istnieć równocześnie (jeśli nie z wyprzedzeniem czasowym) z podjęciem czynności polegających na pokonywaniu przeszkód w dostępie do mienia (wyrok SN z 9 września 1996 r., III KKN 58/96, OSNKW 1996, nr 11-12, poz. 81; por. też A. Marek, w: A. Marek (red.), Kradzież i paserstwo mienia prywatnego, Warszawa 1985, s. 135 i n.)

Przekładając powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należało uznać, iż oskarżony dopuścił się dwóch przestępstw kradzieży z włamaniem. W obu przypadkach objętych zarzutami w niniejszej sprawie R. M. (1) kierowany chęcią zaboru przedmiotów znajdujących się w zamkniętych samochodach wybijał w nich szyby, a następnie zabierał znajdujące się wewnątrz mienie. Bezsprzecznie więc wypełnił znamiona czynu zabronionego z art. 279 § 1 kk.

W stosunku do czynu opisanego w punkcie 1 aktu oskarżenia rzeczywiście zasadnym było przyjęcie, iż R. M. (1) działał wspólnie i w porozumieniu z D. G.. Dla przyjęcia instytucji współsprawstwa (art. 18 § 1 kk) nie jest konieczne, aby każdy ze sprawców wypełnił wszystkie znamiona danego typu przestępstwa, a nawet nie jest konieczne aby współsprawca realizował bezpośrednio chociażby część tych znamion. Istotą współsprawstwa jest to, że oparte jest ono na porozumieniu, co do wspólnego wykonania czynu zabronionego przez co najmniej dwie osoby, z których każda odgrywa istotną rolę w procesie realizacji ustawowych znamion czynu zabronionego. Porozumienie może mieć charakter wyraźny jak i dorozumiany. Do porozumienia może dojść zarówno przed przystąpieniem do realizacji wspólnego wykonania czynu zabronionego, jak i w trakcie wykonywania tego czynu. Charakteryzujące stronę podmiotową współsprawstwa porozumienie stanowi zatem konstytutywny element współsprawstwa, a decydujący dla odpowiedzialności karnej jest zakres tego porozumienia. W realiach niniejszej sprawy oskarżony nie kwestionował, iż działał wspólnie i w porozumieniu z D. G., który także przyznał się do popełnienia przestępstwa kradzieży z włamaniem. Wersja wydarzeń przedstawiona przez obu mężczyzn zasadniczo nie odbiega od siebie. Spędzając wspólnie wieczór postanowili bowiem włamać się zaparkowanego samochodu w celu kradzieży znajdujących się w nim przedmiotów. W tym celu oskarżony wybił szybę, zaś D. G. pomógł mu wydobyć przedmioty ze środka. Gdy powtórnie podeszli do samochodu aby zabrać z niego pozostałe rzeczy D. G. znalazł się wewnątrz auta i podawał oskarżonemu znalezione tam przedmioty. Bezsprzecznie więc zarówno oskarżony jak i D. G. swoim działaniem wypełnili znamiona czynu zabronionego z art. 279 § 1 kk.

Z uwagi na tożsamą sposobność popełnienia obu czynów oraz niewielki odstęp czasowy między ich popełnieniem, Sąd przyjął, iż należy uznać, że przestępstwa te zostały popełnione w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 kk).

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się przypisanych czynów w warunkach powrotu do przestępstwa określonego w art. 64 § 1 kk. Popełnił przestępstwa przed upływem 5 lat od odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze bliskim 2 lat za przestępstwo podobne tj. art. 280 § 1 kk – wyrok w sprawie III K 180/06 SR w Bydgoszczy.

Przy wymiarze kary Sąd uwzględnił jako okoliczność obciążającą uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego oraz popełnienie przypisanych czynów w warunkach art. 64 § 1 kk, a jako okoliczność łagodzącą przyznanie się do popełnienia jednego z dwóch zarzucanych jemu przestępstw.

Na podstawie art. 279 § 1 kk i art. 91 § 1 kk Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu wymierzona kara w odpowiednim stopniu uwzględnia stopień społecznej szkodliwości czynu, zawinienie oraz cele kary.

Należy nadmienić, iż oskarżony dopuścił się przypisanych czynów w czasie obowiązywania kodeksu karnego po zmianach wprowadzonych 1 lipca 2015 r. W obecnym stanie prawnym nie jest możliwe warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze przekraczającym 1 rok oraz jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstw był uprzednio skazany na karę pozbawienia wolności (art. 69 § 1 kk). Oskarżony nie spełnia więc ujętych w wyżej przytoczonym przepisie przesłanek.

Na podstawie § 4 ust 1 § 17 ust.2 pkt 3 oraz § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądzono na rzecz adw. M. G. kwotę 504 zł plus 23% VAT, należną tytułem kosztów obrony oskarżonego z urzędu.

Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania od dnia 14 listopada 2015 r. godz.03.05 do dnia 15 listopada 2015 r. godz.13.30.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolnił oskarżonego od ponoszenia opłaty, a wydatkami poniesionymi w toku postępowania obciążył Skarb Państwa. Oskarżony nie posiada żadnego majątku, podejmuje jedynie prace dorywcze, a obecnie pozostaje tymczasowo aresztowany, tak więc mógłby mieć problemy z pozyskaniem środków na pokrycie tych należności sądowych.

Na oryginale właściwe podpisy

Za zgodność

T. dnia